

# Jac kwam niet binnen bij abdij Lilbosch en schreef er daarom een boek over

## 'PRIESTERFAMILIE'



Jac Bosmans schreef een boek over zijn familie op abdij Lilbosch.  
© JOHN PETERS

**Door Rob Stikkelbroeck**

Maar liefst zes oudooms van Jac Bosmans kozen voor het monastieke leven. De emeritus hoogleraar verdiepte zich in hun geschiedenis op abdij Lilbosch in Pey en stuitte op enkele opmerkelijke feiten.

**PEY** - Wat hebben Augustinus, Albertus, Stanislaus, Robertus, Nivardus en Placidus met elkaar gemeen? Ze behoorden allen tot de kloosterorde van trappistenabdij Lilbosch in Pey en daarnaast zijn ze allen oudoom van Jac Bosmans (Venray, 1945). „Maar ik kan mij niet herinneren dat daar thuis ooit over gesproken werd, ik heb er in ieder geval geen herinnering aan. Ook op hun begrafenis zijn wij nooit geweest. Ik wist dus eerst niet van hun bestaan en later hield ik me er ook niet mee bezig, totdat oom Harie Giesberts in 2015 overleed.”

**Geheimzinnig**

Na de uitvaartdienst in de parochiekerk van Pey wilde de in Oisterwijk woonachtige Bosmans met enkele familieleden een bezoekje brengen aan abdij Lilbosch om daar de begraven oudooms te ‘begroeten’. „Maar daar kwamen we dus niet binnen, want dat paste volgens de monnik aan de deur niet bij de regels van het klooster. Dat was de *trigger* – het feit dat er zo geheimzinnig werd gedaan – die mij heeft doen besluiten om me te verdiepen in het kloosterleven en waarom maar liefst zes van mijn ooms daarvoor kozen.”

---

## **Waarom kozen ze voor dat leven, was er sprake van groepsvorming of geldingsdrang ten opzichte van elkaar? Welke invloed had de familie als grootleverancier van monniken?**

Jac Bosmans

---

Het aantal van zes is overigens alleen al opmerkelijk te noemen. „Het waren vijf broers van mijn opa Sef Giesberts en een broer van oma Marie Giesberts-Van Wegberg. Die laatste werd voor het gemak ook tot de ‘Giesbertsen’ gerekend. Dat riep bij mij allerlei vragen op. Waarom kozen ze voor dat leven, was er sprake van groepsvorming of geldingsdrang ten opzichte van elkaar? Welke invloed had de familie als grootleverancier van monniken?”

### **Speuren in archieven**

Nou heeft Bosmans, als emeritus hoogleraar geschiedenis aan de Radboud Universiteit in Nijmegen, wel enige ervaring met het speuren in archieven. Toch was het lastig om zijn onderzoeksvragen beantwoord te krijgen. De Duitse bezetter confisqueerde het archief dat sinds de oprichting van het klooster in 1883 was bijgehouden. De geschriften van na de oorlog mocht hij niet inzien, daar gaf de abt geen toestemming voor.

Bosmans kon echter wel putten uit de verhalen die werden opgetekend in *Oriens*, het leerlingenblad van het St. Bernarduscollege, een jongensinternaat dat de trappisten van Lilbosch in 1906 op luttele afstand van hun klooster

waren begonnen. „Ook al zoiets aparts, kloosters exploiteerden normaal geen internaten en scholen. In Pey gebeurde dat wel en onder abt Augustinus, de oudoom die in het boek het meest uitvoerig wordt beschreven, kwam het klooster tot grote bloei. En ergens heeft dat kwaad bloed gezet, want de wat barokke Augustinus werd in 1934 verbannen door ‘Rome’. Ook het feit dat hij een zedenzaak, waarbij een van de oudooms was betrokken, met de mantel der barmhartigheid wilde bedekken, hielp niet echt mee.”

### **Zwijgen**

Bosmans kreeg niet op al zijn vragen antwoord, maar stelt dat hij wel een mooie familiegeschiedenis goed heeft kunnen afronden. „Monniken zwijgen, maar tijdens een zeldzaam gesprek met de huidige abt Malachias – die ik het manuscript enigszins had opgedrongen – zegde tot mijn verrassing een financiële bijdrage toe. Dat vond ik wel een mooi gebaar.”

Het [boek](#) wordt vandaag gepresenteerd in restaurant Hof van Herstal in Pey.